

Sygn. akt III ZS 1/16

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 21 kwietnia 2016 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Maciej Pacuda (przewodniczący)

SSN Zbigniew Korzeniowski (sprawozdawca)

SSN Dawid Miąsik

Protokolant Grażyna Grabowska

w sprawie ze skargi Ministra Zdrowia
na uchwałę Nr (...) Naczelnej Rady Pielęgniarek i Położnych z dnia 30 września
2015 r. w sprawie wpisów do rejestru podmiotów prowadzących kształcenie
podyplomowe pielęgniarek i położnych,
po rozpoznaniu na rozprawie w Izbie Pracy, Ubezpieczeń Społecznych i Spraw
Publicznych w dniu 21 kwietnia 2016 r.,

uchyla zaskarżoną uchwałę.

UZASADNIENIE

Naczelna Rada Pielęgniarek i Położnych uchwałą Nr (...) z dnia 30 września 2015 r. w sprawie wpisów do rejestru podmiotów prowadzących kształcenie podyplomowe pielęgniarek i położnych, na podstawie art. 22 ust. 1 pkt 9 ustawy z 1 lipca 2011 r. o samorządzie pielęgniarek i położnych (Dz.U. Nr 174, poz. 1038 ze zm., dalej jako: ustawa o samorządzie) uchwaliła: „§ 1. N. ustala, iż w związku z wejściem w życie w trybie art. 99 ustawy z dnia 15 lipca 2011 r. o „o zawodach

pielęgniarki i położnej” nowych programów kształcenia podyplomowego pielęgniarek i położnych, organizator, który zamierza prowadzić kształcenie na podstawie nowych programów kształcenia, jest zobowiązany złożyć wniosek o wpis do rejestru podmiotów prowadzących kształcenie podyplomowe pielęgniarek i położnych”. W § 2. przyjęto, że uchwała wchodzi w życie z dniem podjęcia.

Skargę na uchwałę wniosł Minister Zdrowia i zaskarżył ją w całości. Zarzucił naruszenie 1) art. 77 ust. 4 ustawy z 15 lipca 2011 r. o zawodach pielęgniarki i położnej w związku z art. 76 ust. 1 pkt 4 tej ustawy, przez przekroczenie w § 1 uchwały ustawowych kompetencji Naczelnej Rady Pielęgniarek i Położnych, polegające na ustanowieniu norm niezgodnych z powszechnie obowiązującymi przepisami prawa, nakładających na organizatorów kształcenia pielęgniarek i położnych, o których mowa w art. 75 ust. 1 pkt 2 ustawy dodatkowych wymogów niewynikających z obowiązujących przepisów ustawy; 2) art. 17 ust. 1 w związku z art. 7 Konstytucji RP oraz art. 22 ust. 1 pkt 9 ustawy z 1 lipca 2011 r. o samorządzie pielęgniarek i położnych, przez podjęcie uchwały sprzecznej z przepisami ustawowymi, wykraczającej poza ustawowe kompetencje Naczelnej Rady Pielęgniarek i Położnych. Skarżący wniosł o uchylenie uchwały jako niezgodnej z prawem. W uzasadnieniu skargi podniesiono, że zgodnie z art. 17 ust. 1 Konstytucji RP, w drodze ustawy można tworzyć samorządy zawodowe, które reprezentują osoby wykonujące zawody zaufania publicznego i sprawują pieczę nad należytyim wykonywaniem tych zawodów w granicach interesu publicznego i dla jego ochrony. Szczegółowa regulacja w tym zakresie, w odniesieniu do. Naczelnej Rady Pielęgniarek i Położnych zawarta została w art. 22 ust. 1 pkt 9 ustawy o samorządzie pielęgniarek i położnych. Zgodnie z tym przepisem, do zadań Naczelnej Rady Pielęgniarek i Położnych. należy podejmowanie uchwał w innych sprawach należących do samorządu, niezastrzeżonych dla innych organów. Z kolei art. 2 ust. 3 tej ustawy stanowi, że samorząd zawodowy pielęgniarek i położnych jest niezależny w wykonywaniu swoich zadań i podlega tylko przepisom prawa. Samorząd zawodowy nie jest wprawdzie organem władzy publicznej *sensu stricto*, to jednak pełni funkcje zlecone z zakresu administracji publicznej. Organ samorządu zawodowego, w wykonywaniu ustawowych kompetencji posługuje się przy tym formą uchwały wydanej na podstawie i w granicach prawa powszechnie

obowiązującego. Skarżący podkreślił, że zgodnie z art. 75 ust. 1 pkt 2 ustawy organizatorami kształcenia podyplomowego mogą być inne podmioty po uzyskaniu wpisu do właściwego rejestru podmiotów prowadzących kształcenie podyplomowe, będącego rejestrem działalności regulowanej. Ponadto, zgodnie z art. 75 ust. 3 ustawy jednym z warunków prowadzenia kształcenia podyplomowego przez organizatorów kształcenia, o których mowa w art. 75 ust. 1 ustawy jest posiadanie programu kształcenia, o którym mowa w art. 78 ust. 1 lub 2 ustawy. Podmioty inne niż wymienione w art. 75 ust. 1 pkt 1 ustawy zamierzające wykonywać działalność w zakresie kształcenia podyplomowego, składają wniosek o wpis do rejestru podmiotów prowadzących kształcenie podyplomowe wskazując m.in. rodzaj, dziedzinę i system kształcenia. Wpis do rejestru obejmuje dane określone we wniosku, a zatem również dane dotyczące rodzaju, dziedziny i systemu kształcenia. Zgodnie z art. 77 ust. 4 ustawy organizator kształcenia, o którym mowa w art. 75 ust. 1 pkt 2 ustawy, jest obowiązany zgłaszać organowi prowadzącemu rejestr zmiany danych, o których mowa w art. 76 ust. 1, w terminie 14 dni od dnia powstania tych zmian. Zakres powyższych zmian podlegających obowiązkowi zgłoszenia obejmuje również dane dotyczące rodzaju, dziedziny i systemu kształcenia. W przypadku zmiany dziedzin kształcenia określonych rozporządzeniem Ministra Zdrowia z 12 grudnia 2013 r. w sprawie wykazu dziedzin pielęgniarstwa oraz dziedzin mających zastosowanie w ochronie zdrowia, w których może być prowadzona specjalizacja i kursy kwalifikacyjne (Dz.U. poz. 1562), albo zmiany programów kształcenia brak jest podstaw do wymagania dokonania ponownego wpisu do rejestru organizatorów kształcenia, a wystarczy jedynie dokonanie zmian w tym rejestrze, zgodnie z art. 77 ust. 1 ust. 4 ustawy. Organizator kształcenia zgodnie z przepisami ustawowymi ma jedynie obowiązek dokonania stosownego zgłoszenia zmiany i tylko niezgłoszenie takiej zmiany w terminie wskazanym w art. 77 ust. 4 ustawy może być uznane za naruszenie przepisów dotyczących prowadzenia tego rodzaju działalności. Ponadto, niedokonanie w rejestrze zmiany zgłoszonej przez organizatora kształcenia obciąża wyłącznie organ rejestrowy, a skutki niedokonania takiego wpisu nie mogą powodować negatywnych konsekwencji dla organizatora kształcenia. Skarżący wskazał, że przedmiotowa uchwała jako wprowadzająca obowiązki o charakterze

ustawowym i dodatkowo sprzeczne z obowiązkami wskazanymi w ustawie nie może pozostawać w obrocie prawnym. Wniosek o przyjęcie skargi do rozpoznania uzasadnia niezgodność uchwały z obowiązującym prawem. Uchwała wykracza poza upoważnienie ustawowe zawarte w art. 22 ust. 1 pkt 9 ustawy o samorządzie, z uwagi na to, że w treści § 1 uchwały nakłada obowiązki na organizatora kształcenia, natomiast obowiązki takie mogą być nałożone wyłącznie przez ustawodawcę. Nakładanie dodatkowych wymogów niewynikających z obowiązujących przepisów ustawy i jednocześnie wprost sprzecznych z tymi przepisami jest działaniem sprzecznym z prawem. Pielęgniarki i położne zorganizowane są na zasadach samorządu zawodowego. Zgodnie z ustawą samorząd zawodowy pielęgniarek i położnych jest niezależny w realizacji swoich zadań, ale samorząd zawodowy, na który zostały scedowane określone zadania publiczne musi je wypełniać z najwyższym stopniem staranności, jak również w granicach interesu publicznego i dla jego ochrony. Samorząd zawodowy wykonuje jedynie kompetencje przyznane ustawą wyłącznie w zakresie nią ustalonym. Nie może zatem wkraczać w kompetencje zastrzeżone dla ustawodawcy.

W odpowiedzi na skargę Naczelnej Rady Pielęgniarek i Położnych. wniosła o odrzucenie skargi jako skierowanej przeciwko niemającemu zdolności sądowej organowi Naczelnej Rady Pielęgniarek i Położnych, a w przypadku nieuwzględnienia tego zarzutu o utrzymanie w mocy zaskarżonej uchwały. W uzasadnieniu podniesiono, że stroną postępowania nie może być Naczelnej Rady Pielęgniarek i Położnych., jak to zostało wskazane w skardze. Skarga dotyczy uchwały Naczelnej Rady Pielęgniarek i Położnych., jednakże z uwagi na to, że jest to organ Naczelnej Rady Pielęgniarek i Położnych niemający zdolności sądowej w sprawach cywilnych, stroną w postępowaniu może być jedynie Naczelna Izba, która z mocy art. 2 ust. 4 pkt 2 ustawy o samorządzie ma osobowość prawną, a zatem i zdolność sądową (art. 64 § 1 k.p.c.). Naczelna Rada jako organ jest zaś stroną postępowań sądowych przed sądami administracyjnymi. W świetle powyższego, skarga jako skierowana przeciwko podmiotowi nieposiadającemu zdolności sądowej winna być odrzucona (art. 199 pkt 3 k.p.c.). Przy czym ewentualnie sprostowanie oznaczenia strony przez skarżącego w chwili obecnej nie może być skuteczne, ponieważ byłoby to tożsame z uchybieniem 3-miesięcznemu terminowi

do zaskarżenia uchwały (od dnia jej otrzymania przez Ministra Zdrowia), co również skutkowałoby koniecznością odrzucenia skargi. Ponadto, zgodnie z § 24 pkt 1 Regulaminu Naczelnej Rady Pielęgniarek i Położnych., stanowiącego załącznik nr 1 do Uchwały nr 13 VI Krajowego Zjazdu Pielęgniarek i Położnych z dnia 7 grudnia 2011 r., Naczelna Izba Pielęgniarek i Położnych reprezentowana jest przez Prezesa Naczelnej Rady Pielęgniarek i Położnych. W dalszej kolejności wskazano, że zgodnie z art. 76 ust. 1 ustawy o zawodach pielęgniarki i położnej podmiot inny niż wymieniony w art. 75 ust. 1 pkt 1 tej ustawy, zamierzający wykonywać działalność w zakresie kształcenia podyplomowego, składa wnioski o wpis do rejestru, zawierający następujące dane:

- 1) oznaczenie wnioskodawcy, adres jego miejsca zamieszkania lub siedziby oraz numer identyfikacji podatkowej (NIP);
- 2) formę organizacyjno-prawną wnioskodawcy;
- 3) numer wpisu do Krajowego Rejestru Sądowego albo ewidencji działalności gospodarczej - w przypadku podmiotu podlegającego obowiązkowi właściwego wpisu;
- 4) określenie rodzaju, dziedziny i systemu kształcenia;
- 5) miejsce prowadzenia kształcenia, w odniesieniu do zajęć teoretycznych i praktycznych.

W odniesieniu do wymogu dotyczącego określenia rodzaju, dziedziny i systemu kształcenia, Naczelna Izba wskazała na brzmienie art. 78 ust. 1 ustawy o zawodach, zgodnie z którym kształcenie podyplomowe co do zasady jest prowadzone na podstawie programów kształcenia sporządzanych dla danego rodzaju i danej dziedziny lub zakresu przez zespoły programowe powołane przez dyrektora Centrum w celu ich opracowania. Programy kształcenia, z wyjątkiem programów kursów dokształcających, są opracowywane w porozumieniu z Naczelnej Rady Pielęgniarek i Położnych. Programy te zatwierdza minister właściwy do spraw zdrowia. Z powyższego Naczelna Izba wywodzi, iż organizator kształcenia podyplomowego nie ma zatem całkowitej swobody w układaniu programu jaki będzie realizowany podczas prowadzonego szkolenia, lecz musi uwzględniać w tym zakresie programy opracowane według przywołanej procedury. Ponadto, zgodnie z regułą wyrażoną w art. 77 ust. 4 ustawy o zawodach

organizator kształcenia, niebędący uczelnią, szkołą prowadzącą działalność dydaktyczną i badawczą w dziedzinie nauk medycznych oraz podmiotem leczniczym, jest obowiązany zgłaszać organowi prowadzącemu rejestr zmiany w zakresie danych objętych wpisem do rejestru w terminie 14 dni od dnia powstania tych zmian. Nie jest dlatego prawidłowa konstatacja jakoby organ samorządu zawodowego pielęgniarów i położnych nałożył w drodze zaskarżonej uchwały jakiegokolwiek obowiązek nie mający swego źródła w akcie prawnym rangi ustawowej. Organizator kształcenia zobligowany jest do zgłaszania organowi prowadzącemu rejestr zmiany danych również w zakresie rodzaju, dziedziny i systemu kształcenia. W przypadku zatem zmiany programu kształcenia, będącego niejako podstawą prowadzonych szkoleń, mającego bezpośredni wpływ na informacje ujawnione w rejestrze w zakresie rodzaju, dziedziny i systemu kształcenia konieczne jest dokonanie zgłoszenia w celu aktualizacji wpisu w rejestrze. Ujawnianie danych w rejestrze następuje zaś na podstawie wpisu do tego rejestru, czy to danych pierwotnych, czy to w wyniku modyfikacji zawartych w jego treści informacji. Ustawa o zawodach nie posługuje się pojęciem „zmiany wpisu” a zatem przyjąć należy, że pod sformułowaniem „wpisu w rejestrze” należy rozumieć każdy wpis do rejestru a nie tylko wpis zgłaszany jako pierwszy podczas rejestracji organizatora kształcenia podyplomowego. Takie samo znaczenie należy nadać temu pojęciu na gruncie zaskarżonej uchwały. W ustawie brak jest rozróżnienia na wpis pierwotny oraz kolejne wpisy zmieniające dane ujawnione w rejestrze, intencją ustawodawcy było określenie tych czynności łącznie „wpisem w rejestrze”. Nie ulega wątpliwości Izby, że zgłaszanie zmian w zakresie danych objętych wpisem następuje poprzez dokonanie wpisu w rejestrze organizatorów kształcenia podyplomowego pielęgniarów i położnych. Ponownie odnosząc się więc do art. 78 ust. 1 ustawy o zawodach w sytuacji, w której programy kształcenia uległy zmianie a organizatorzy prowadzący kształcenie podyplomowe prowadzili je nadal w oparciu o nowe programy, niezbędne stało się dokonanie zgłoszenia tego faktu do rejestru w celu zmiany ujawnionego w nim wpisu w zakresie informacji o rodzaju, systemie lub dziedzinie kształcenia. Podkreślono także, iż zaskarżona uchwała wydana została w oparciu o art. 22 ust. 1 pkt 9 ustawy o samorządzie, zgodnie z którym Naczelna Rada kieruje działalnością samorządu w okresie między Krajowymi Zjazdami, w

szczególności podejmuje uchwały w innych sprawach należących do samorządu, niezastrzeżonych dla innych organów. Z przywołanej regulacji wynika zatem, że podejmowane przez Naczelnej Rady Pielęgniarek i Położnych. uchwały mają na celu organizację działań podejmowanych przez samorząd zawodowy, nie stanowią natomiast aktów prawa powszechnie obowiązującego. Izba podkreśliła, że w myśl art. 87 ust. 1 Konstytucji Rzeczypospolitej Polskiej źródłami powszechnie obowiązującego prawa Rzeczypospolitej Polskiej są: Konstytucja, ustawy, ratyfikowane umowy międzynarodowe oraz rozporządzenia. Nie sposób zatem przyjąć takiej interpretacji zaskarżonej uchwały, w oparciu o którą nakładałaby ona jakiegokolwiek obowiązki na podmioty spoza samorządu zawodowego pielęgniarek i położnych. Członkami samorządu zawodowego pielęgniarek i położnych zgodnie z unormowaniem wynikającym z art. 2 ust. 3 ustawy o samorządzie zawodowym są pielęgniarki i położne. Wykluczyć zatem należy przynależność organizatorów kształcenia podyplomowego do tegoż samorządu.

Sąd Najwyższy, zważył co następuje:

1. Zarzuty skargi wyprzedza zarzut Izby negatywnej przesłanki procesowej z art. 199 pkt 3 k.p.c., łączony z zarzutem braku zdolności sądowej Naczelnej Rady Pielęgniarek i Położnych., z tego względu, że osobowość prawną ma tylko Naczelnej Rady Pielęgniarek i Położnych. (art. 2 ust. 4 pkt 1 ustawy o samorządzie). Zarzut nie jest zasadny, gdyż zdolność sądowa jest pojęciem szerszym niż osobowość prawna. Zdolność sądową mają nie tylko osoby prawne (art. 64 § 1¹ k.p.c.). Naczelna Rada Pielęgniarek i Położnych. nie jest zwykłą osobą prawną. Prawodawca nadał jej osobowość prawną, choć źródłem podmiotowości jest samorząd zawodowy pielęgniarek i położnych. To ustawa o samorządzie określa organizację i zadania samorządu zawodowego pielęgniarek i położnych oraz prawa i obowiązki jego członków (art. 2). Jednoznacznie wynika z niej, że to N. reprezentuje samorząd zawodowy (art. 22 ust. 1 pkt 6). Natomiast Naczelna Izba jest tylko ustawową jednostką organizacyjną samorządu, której organami są: Krajowy Zjazd, Naczelna Rady Pielęgniarek i Położnych., Naczelna Komisja Rewizyjna, Naczelny Sąd, Naczelny Rzecznik. Z tych organów tylko Naczelna

Rada ma tu funkcjonalne i wskazane zresztą w ustawie prawo do reprezentowania samorządu zawodowego. Naczelna Rada kieruje działalnością samorządu w okresie między Krajowymi Zjazdami. Rada ma też swoją samodzielną podmiotowość w zakresie prawa, gdyż ustawa o samorządzie stanowi, że to ona reprezentuje samorząd w ustalaniu warunków umów związanych z przekazywaniem przez ministra właściwego do spraw zdrowia środków finansowych na realizację zadań określonych w art. 91 ustawy. Z przepisu tego wynika, że to Rada zawiera z Ministrem określone umowy, co świadczy o jej określonej podmiotowości. Potwierdza to złożony w sprawie regulamin Naczelnej Rady Pielęgniarek i Położnych. (uchwała nr 13 VI Krajowego Zjazdu Pielęgniarek i Położnych z 7 grudnia 2011 r. w sprawie regulaminów), zgodnie z którym prezes Naczelnej Rady reprezentuje Naczelną Izbę (§ 24 pkt 1 regulaminu). Majątkiem Izby nie zarządza Izba lecz właściwa Rada (art. 90 ust. 3 w związku z art. 3 pkt 1 i 2 ustawy o samorządzie). Do składania oświadczeń woli w zakresie spraw majątkowych i zaciągania zobowiązań w imieniu Naczelnej Izby wymagane jest współdziałanie prezesa Naczelnej Rady lub wiceprezesa oraz skarbnika Naczelnej Rady albo sekretarza Naczelnej Rady (§ 23 regulaminu). Naczelną Izbę reprezentują zatem osoby pełniące funkcje w Naczelnej Rady Pielęgniarek i Położnych.. W aspekcie obecnej sprawy i podmiotowości prawnej Naczelnej Rady Pielęgniarek i Położnych należy wskazać, że opłata z tytułu wpisu w rejestrze podmiotów prowadzących kształcenie podyplomowe stanowi przychód Naczelnej Rady Pielęgniarek i Położnych. a nie Naczelnej Izby (art. 76 ust. 6 ustawy o zawodach). Skoro Naczelna Rada ma określoną podmiotowość prawną, wyrażnie osadzoną w ustawie, to nie można odmówić jej zdolności sądowej w tym zakresie. W przeciwnym razie zachodziłaby kolizja między prawem i jego ochroną. Sprawa mogła więc toczyć się z udziałem Naczelnej Rady, zwłaszcza, że podlegała rozpoznaniu w postępowaniu nieprocesowym (art. 10 ust. 2 ustawy o samorządzie). Zainteresowanym w sprawie jest wówczas każdy, czyich praw dotyczy wynik postępowania (art. 510 § 1 k.p.c.). Sprawa dotyczy uchwały Naczelnej Rady i dlatego to Rada może być uczestnikiem postępowania. Tak bowiem w ustawie skonstruowana jest indywidulana skarga „pod zarzutem niezgodności z prawem uchwały organu izby” (art. 10 ust. 2 ustawy o samorządzie). Organem tym jest

Naczelna Rada a nie Naczelna Izba. Natomiast Naczelna Izba nie działa samodzielnie tylko przez swoje organy i również w tym przypadku właściwym organem jest tylko Naczelna Rada (art. 6 ust. 1 pkt 2 w związku z art. 10 ust. 2 i art. 22 ust. 1 pkt 6 ustawy o samorządzie). Podmiot, który ma określone prawa w zakresie prawa materialnego, a w tym przypadku nawet w sferze prawa publicznego, nie może być pozbawiony zdolności sądowej w odniesieniu do spornych przedmiotów spraw. Zarzut przeszkody procesowej w rozpoznaniu sprawy (zdolności sądowej Rady) nie był zatem zasadny.

2. Skarga prowadzi do uchylenia zaskarżonej uchwały jako niezgodnej z prawem. Programy kształcenia podyplomowego pielęgniarek i położnych nie należą do danych podlegających wpisowi do rejestru podmiotów prowadzących kształcenie podyplomowe. Wpis do rejestru podmiotów prowadzących kształcenie podyplomowe nie obejmuje programów kształcenia, nowych ani poprzednich, czyli tych o których mowa w art. 78 i 99 ustawy o zawodach pielęgniarstwa i położnej. Rejestr obejmuje określenie rodzaju, dziedziny i systemu kształcenia (art. 76 ust. 1 pkt 4 tej ustawy). Wszystkie te pojęcia osadzone są w ustawie i mają swoje określone (przedmiotowe) znaczenia, które nie obejmują wskazanych programów kształcenia. Rodzaj kształcenia określa ustawa w art. 66 ust. 1, zgodnie z którym ustawodawca wyróżnia następujące rodzaje kształcenia podyplomowego: 1) szkolenie specjalizacyjne, zwane „specjalizacją”; 2) kurs kwalifikacyjny; 3) kurs specjalistyczny; 4) kurs doksztalcający. System kształcenia wyjaśnia z kolei art. 66 ust. 2 ustawy, wyróżniając kształcenie podyplomowe w systemie stacjonarnym i niestacjonarnym. Natomiast dziedziny kształcenia określone zostały na podstawie art. 74 ust. 2 ustawy w rozporządzeniu wykonawczym z 12 grudnia 2013 r. w sprawie wykazu dziedzin pielęgniarstwa oraz dziedzin mających zastosowanie w ochronie zdrowia, w których może być prowadzona specjalizacja i kursy kwalifikacyjne. Rozporządzenie wymienia te dziedziny (przykładowo chodzi o dziedzinę pielęgniarstwa anestezyjologicznego i intensywnej opieki, chirurgicznego, geriatrycznego, internistycznego, onkologicznego, operacyjnego).

Program kształcenia nie jest więc rodzajem, dziedziną ani systemem kształcenia. Odrębność tą potwierdza art. 78 ust. 1 ustawy o zawodach, z którego wynika, że programy kształcenia sporządza się dla danego rodzaju i danej

dziedziny lub zakresu przez zespoły programowe powołane przez dyrektora C. w celu ich opracowania. Czyli wyróżnia się rodzaj i dziedzinę kształcenia, które ujmowane są w rejestrze, natomiast programy kształcenia sporządza się dla danego rodzaju i dziedziny (przedmiotu). Wpis w rejestrze ma charakter indywidualny a program kształcenia ma charakter generalny (wspólny). Podmiot prowadzący kształcenie podyplomowe musi posiadać programy kształcenia, o których mowa w art. 78 ust. 1 i 2 ustawy o zawodach i musi je uwzględniać w kształceniu (art. 75 ust. 3). Prowadzenie kształcenia podyplomowego w sposób nieuwzględniający dokonanej aktualizacji programu stanowi rażące naruszenie warunków wymaganych do wykonywania działalności objętej wpisem do rejestru organizatorów kształcenia (art. 79 ust. 2). Jednak z naruszenia tego obowiązku i ewentualnej sankcji wykreślenia z rejestru (art. 76 ust. 8 pkt 4) nie wynika, że warunkiem wykonywania działalności objętej wpisem jest uprzednie wpisanie do rejestru programu kształcenia. Jak wskazano wpis i rejestr obejmują tylko rodzaj, dziedzinę i system kształcenia. Regułą na tle przepisów rejestrowych jest to, że rejestry obejmują tylko te dane, które mają się w nich znajdować według ścisłej regulacji pozytywnej, stąd rejestry nie obejmują elementów dodatkowych, a takim na podstawie uchwały Rady miałyby być programy kształcenia. Rejestru nie wypełnia się tym, co jest wspólne i ogólnie dostępne dla rejestrowanych podmiotów, w tym przypadku programami kształcenia, lecz tylko tym co jest dla nich indywidualne i należy do zakreślonego ustawą przedmiotu wpisu.

Programy kształcenia przygotowuje C. i są one ogólnie dostępne. Zgodnie z ustawą programy kształcenia są zamieszczane na stronach internetowych C. (art. 78 ust. 5).

Na podstawie ustawy z 26 lipca 2013 r. o zmianie ustawy o zawodach pielęgniarstwa i położnej (Dz.U. poz. 940) wydłużono termin przygotowania programów kształcenia do 23 sierpnia 2015 r. Jednak z tej zmiany nie wynika, że nowe programy kształcenia podyplomowego pielęgniarstwa i położnych stanowią dane podlegające wpisowi do rejestru podmiotów prowadzących kształcenie. Innymi słowy nie nastąpiła żadna zmiana pierwotnego ustroju rejestrowego, aby przyjąć, że po tej zmianie ustawy – wydłużającej terminy przygotowania nowych programów – Naczelnej Rady Pielęgniarek i Położnych. może nakładać obowiązek

wpisu nowych program kształcenia do rejestru podmiotów prowadzących kształcenie podyplomowe. Powstanie nowych programów kształcenia nie spowodowało zmiany przedmiotu wpisu, czyli rodzaju, dziedziny i systemu kształcenia, bo program kształcenia to co innego niż rodzaj, dziedzina i system kształcenia. Nie ma więc zastosowania art. 77 ust. 4, gdyż nowy program kształcenia nie powoduje zmiany danych i nie podlega wpisowi do rejestru. Dane z art. 76 ust. 1, to dane dotyczące rodzaju, dziedziny i systemu kształcenia, a więc nie programu kształcenia.

Nałożony przez Naczelnej Rady Pielęgniarek i Położnych w zaskarżonej uchwale obowiązek nie ma więc oparcia w ustawie. Powołany w uchwale art. 22 ust. 1 pkt 9 nie jest taką podstawą, gdyż jest to regulacja ogólna i ustępuje wobec przepisów szczególnych o rejestrze podmiotów prowadzących kształcenie podyplomowe. Oddzielić należało więc prawną domenę rejestru i programy kształcenia. Programy są jednolite dla wszystkich i ogólnie dostępne. Prowadzący szkolenie musi posiadać te programy i prowadzić kształcenie zgodnie z programem, gdyż w przeciwnym razie stanowi to rażące naruszenie warunków wymaganych do wykonywania działalności objętej wpisem. Warunkiem kształcenia nie jest jednak uprzednie wpisanie programu do rejestru.

Rada nałożyła w uchwale obowiązek nie mający oparcia w ustawie a nawet z nią sprzeczny (art. 22 ust. 1 pkt 6 o samorządzie pielęgniarek i położnych i art. 76 ust. 1 pkt 4 ustawy o zawodach pielęgniarki i położnej, art. 7 i 17 Konstytucji RP).

Reasumując uchwała Rady wymagająca takiego wpisu jako niezgodna z prawem podlega uchyleniu na podstawie art. 10 ust. 3 ustawy z 1 lipca 2011 r. o samorządzie pielęgniarek i położnych.